

Az aranyműves arca

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jób 23:1-10; Dániel 12:1-10;

Máté 5:16; 25:1-12; 1Korinthus 4:9; Efezus 3:10; 4:11-16

„Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre” (2Kor 3:18, RÚF).

Amy Carmichael gyerekeket vitt el egy hagyományos indiai aranyműveshez. Az izzó szén közepén egy hullámos cserép volt. A cserépen só, tamarindusz-fa gyümölcse és téglapor elegyébe ágyazták az aranyat. Miközben a tűz megemésztette a keveréket, az arany megtisztult. Az aranyműves fogókkal kiszedte a fémet, és ha még nem lett elég tiszta, visszahelyezte a tűzbe egy új körítéssel, de minden alkalommal növelte a forróságot. „»Honnan tudja, hogy az arany mikor lesz elég tiszta?« – kérdezték a gyerekek. – »Amikor látom benne az arcomat« – felelte az aranyműves” (Amy Carmichael: *Learning of God*. Fort Washington, PA, 1989, Christian Literature Crusade, 50. o.).

Isten meg akar bennünket tisztítani, mint az aranyat, hogy átformáljon a képére. Ez egy elképesztő cél, és még megdöbbenőbbnek tűnik, amikor arra gondolunk, hogy a krisztusi jellem csak akkor alakul ki bennünk, ha átmegyünk az élet tűzpróbáin.

A hét dióhéjban: A megtisztítás folyamatában milyen szerepet tölt be a szenvedés? Hogyan értsük mindezt a nagy küzdelem összefüggésében?

„HASONLÓKKÁ LEGYENEK FIA KÉPÉHEZ”

„Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlók-ká legyenek Fia képéhez, hogy ő sok testvér között legyen elsősülött” (Róm 8:29, RÚF).

Kezdetben Isten a saját képére alkotott minket (1Móz 1:27), de azt a képet eltorzította a bűn.

Mi mindenben mutatkozik meg, hogy Isten képe eltorzult az emberiségben?

Elég egyértelmű, hogy mindannyiunkat megrontott a bűn (Róm 3:10-19). Istennek mégis az a vágya, hogy helyreállítson bennünket és olyanná váljunk, amilyenek eredetileg is lennünk kellett volna. Itt jön a képbe a mai bibliavers. Felfedi az Úr tervét, miszerint akik az életükbe fogadják a Szentlelket (Róm 8:29, RÚF), hasonlónak válhatnak „Fia képéhez”.

Ám van ennek egy másik oldala is. „Isten képét ismét helyre kell állítani az emberben. Isten tisztelete, Krisztus tisztelete elválaszthatatlanul össze van kötve Isten népe feddhetetlen jellemének fejlődésével” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 578. o.).

Hogyan értjük azt, amit Ellen G. White mond a fenti idézetben? Lásd még Jób 1; Mt 5:16; 1Kor 4:9; Ef 3:10!

Keresztényként sosem szabad elfelednünk, hogy egy egyetemes dráma kel-
lős közepében vagyunk! A Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem mindenütt dúl körülöttünk. A csata különféle formákban, többféleképpen jelenik meg. Bár sok minden rejtett előttünk, annyit megérthetünk, hogy Krisztus követőiként szerepünk van ebben a drámában és dicsőséget szerezhetünk neki az életünkkel.

Képzeld el, hogy egy hatalmas stadion küzdőterén állunk! A nézőtér egyik oldalán az Úrhoz hűséges mennyei angyalok ülnek, velük szemben pedig azok, akik Luciferrel együtt elbuktak. Ha az életünk elmúlt huszonnégy órája azon a pályán játszódott volna le, vajon melyik oldalnak lenne több oka az ujjongásra? Mit árul el rólunk a válaszuk?

HITTEL A TISZTÍTÓTŰZBEN

Egy dolog csatában lenni, de az megint más, ha nem látjuk a küzdelemben résztvevő erőket. Bizonyos értelemben ezzel a helyzettel kell a keresztényeknek szembenézniük. Tudjuk, hogy léteznek azok az erők, érezzük a saját életünkben is, mégis csak hittel kell haladnunk tovább, bízva a láthatatlanban (Zsid 11:27).

Olvassuk el Jób 23:1-10 szakaszát! Mi a lényege Jób küzdelmének? Mit nem lát? Ugyanakkor mit ragad meg hittel, minden küzdelme ellenére?

Jób még a rettenetes próbái közepette is bízott az Úrban. Eltökélte, hogy állhatatos marad. Az arany volt az egyik dolog, mi segítette a kitartásban. Nem egy aranyérem, hanem ahogy a jövőbe tekintett, rájött, hogy ha ragaszkodik Istenhez, végül jobban fog járni - olyanná válik majd, mint az arany. Nem tudjuk, Jób mennyit ismerhetett abból, ami a színpalak mögött zajlott, de kiállta a tisztítótűzet attól függetlenül, hogy mit látott és mit nem.

Félünk a tüztől? Aggódunk a forróság miatt, amit a körülmények idéznek elő? Jóbhoz hasonlóan talán megmagyarázhatatlannak tartjuk a hőséget. Lehet, hogy gondot jelent alkalmazkodni egy új munkához vagy új otthonhoz. Talán el kell viselnünk, hogy rosszul bánnak velünk a munkahelyünkön vagy akár a saját családjukban. Betegségről vagy anyagi veszteségről is lehet szó. Bármilyen nehéz értelmeznünk a helyzetet, Isten képes arra felhasználni ezeket a próbákat, hogy megtisztítson minket és kialakítsa a képét a jellemünkben.

Úgy tűnik, Jób számára ösztönzőleg hatott, hogy végül aranynak minősüljön. Erre szegezte a tekintetét, ez segítette át a nehéz időken. Komoly bizonyosságtétel a jelleméről, hogy a szenvedés fájdalma alatt is megérezte a tisztító folyamat valóságát. Bár több mindent nem értett, azt tudta, hogy a próbákban megtisztul majd.

A tapasztalataink szerint hogyan tisztítanak meg minket a próbák? A szenvedésen kívül még milyen módon tisztulhatnánk meg?

JÉZUS UTOLSÓ SZAVAI

Jézus Jeruzsálemben a halálára készült. *Máté evangéliuma* szerint a páska előtti utolsó tanítása során példázatokban beszélt a tanítványaihoz, ekkor mondta el többek között a tíz szűz és a juhok példázatát is. A történetek ahhoz kapcsolódnak, hogy hogyan kell élnünk, amíg várunk az eljövetelére. Ezek a gondolatok még sosem voltak ennyire időszerűek, mint ma – mivel teljesen körülvesznek minket Jézus közeli visszajövetelének a jelei.

A tíz szűz példázatával (Mt 25:1-12) kapcsolatban több kommentátor is megjegyzi, hogy az olaj a Szentlelket jelképezi. Ellen G. White ezzel egyetért, ugyanakkor azt is megjegyzi, hogy az olaj szimbolizálja a jellemet is, amit senki más nem szerezhet meg a számunkra.

Olvassuk el a példázatot! Hogyan változik meg a történet mondanivalója aszerint, hogy az olajat a Szentlélek, vagy a jellem szimbólumának tekintjük? Mi mindenre következtethetünk ebből a példázatból önmagunkra nézve, ha az olaj a Szentlelket, vagy pedig a krisztusi jellemet jelképezi?

Szentlélek: _____

Jellem: _____

Olvassuk el a juhok és a kecskék példázatát Mt 25:31-46 részéből! Mi alapján különítik el a juhokat a kecskéktől?

Figyeljünk fel arra, hogy a király a tevékenységük, a jellemük alapján választja szét a juhokat a kecskéktől! Jézus itt nem a cselekedetek általi igazulást tanítja, viszont felismerhető, hogy milyen fontos szerepet tölt be a jellemfejlődés a megváltás tervében. Akik valóban megváltást nyernek Krisztusban, azoknak az életében és jellemében ez tükröződik.

Mondják, hogy „az ember jelleme a sötétben jön elő.” Milyenek vagyunk, ha senki sem figyel? A válaszuk szerint min kell változtatnunk?

„AZ ÉRTELMESEK”

Tegnap azt néztük meg, hogy a második adventet várók számára milyen fontos a jellem. Ma azt vizsgáljuk meg sokkal alaposabban, hogy mennyire számít a jellem azoknak, akik Jézus második eljövetele idején élnek.

Olvassuk el Dán 12:1-10 szakaszát! Mi itt az összefüggés? A föld történelmének melyik időszakára utal az Ige? Ami pedig még fontosabb: milyen lesz Isten népének a jelleme ezekben az időkben? Ezekből a versekből mit állapíthatunk meg erről? Mi jellemzi őket, szemben a gonoszokkal (lásd még Jel 22:11)?

Dániel azt az üzenetet kapja, hogy nem sokkal Jézus visszajövetele előtt olyan nagy nyugtalanság lesz, mint amilyen még sosem volt a világtörténelem során. Dán 12:3, 10 verseiben olvassuk, hogy milyenek lesznek az igazak és a gonoszok ebben az időben. Figyeljünk fel arra, hogy *„az istentelenek pedig istentelenül cselekesznek”* (Dán 12:10), ellentétben az igazakkal, akik a 3. vers szerint világosan fénylenek, talán épp azért, mert *„Megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak”* (Dán 12:10), amikor *„nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindezüideig”* (Dán 12:1)! A gonoszok nem értik, az igazak viszont *„értelmesek”* és átlátják a helyzetet.

Pontosan mit értenek? A matematikát, a tudományokat, a magasabb szintű kritikai szemléletet? *A példabeszédek könyvében* az áll, hogy az *„Úrnak félelme az ismeret kezdete”* (Péld 1:7, RÚF). Talán azért *„értelmesek”* ebben az összefüggésben, mert értik a végidei eseményeket, a kibontakozó nehéz időket. Nem lepődnek meg, mert az Ige tanulmányozásából tudják, hogy eljön annak az ideje. Ami pedig a legfontosabb, eleget tudnak ahhoz, hogy engedik megtisztítani és megpróbáltatni magukat a nehéz időben. A gonoszok viszont megmakacsolják magukat a lázadásban és kitartanak a gonoszságban.

Olyan emberekről kapunk itt leírást, akik átmentek a finomítás és megtisztítás folyamatán.

Az utolsó napok szempontjából közelítettük meg ezeket a verseket, de milyen elveket látunk itt, amelyek a mostani időben segítenek megérteni a bennünket érő tisztító folyamat lényegét?

JELLEM ÉS KÖZÖSSÉG

Egy angol énekben az áll, hogy „Én egy szikla, egy sziget vagyok.” Volt már, hogy így éreztük magunkat? Hogy egyedül akartunk megállni? Talán már hallottunk ilyesmit is: „Az Istennel való kapcsolatomban magánügy. Nem szeretnék beszélni róla.”

Olvassuk el Ef 4:11-16 részét! Mit mond itt Pál? Milyen szerepet tulajdonít a közösségnek?

Pál az efezusiaknak írva az egyházra mint testre utal. Jézus a fej, népe tagjai pedig a test többi részét alkotják. Ha vetünk egy pillantást Ef 4:13 versére, felismerjük, mi az igazi értelme annak, hogy egy ilyen közösségben éljünk: így jutunk el „*a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére*”. Ezért van szükségünk egymásra!

Kétségtelen, hogy lehetséges keresztényként élni egyedül. Sokszor elkerülhetetlen, hogy az ember egyedül álljon meg. Sokaknak kellett így kitartani az évszázadok során, akiket nevelés tárgyává tettek vagy üldöztek. Nagyszerű bizonyágtétel Isten hatalma mellett az, ha az ember nem törik meg a rá helyeződő nyomás alatt. Ez így igaz is, ugyanakkor Pál egy másik fontos igazságot szintén kihangsúlyoz: végső soron akkor éljük át és mutatjuk be Krisztus teljességét, ha közösségben vagyunk egymással.

Ef 4:11-16 szakasza szerint minek kell megtörténnie, mielőtt Krisztus teljessége megmutatkozna a keresztény közösségünkben?

Mennyiben más a hatása a Jézus teljességét bemutató közösség bizonyágtételének, mint ha valaki egyedül tükrözi Krisztus teljességét? Mi minden következik ebből a nagy küzdelem összefüggésében (lásd Ef 3:10)?

Könnyű kedvesnek lenni, amikor magunkban vagy éppen idegenek között vagyunk, de már sokkal nehezebb azokkal, akiket jól ismerünk vagy nem kedvelünk. Ez azt jelenti, hogy ellenállhatatlan az Isten igazsága melletti bizonyágtételünk, amikor kegyelemmel és kedvességgel fordulunk feléjük is.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, „Találkozás a Vőlegénnyel” c. fejezet, 282-291. o.; *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, „A nyomorúság ideje” c. fejezet, 525-541. o. „A jellemépítés a legfontosabb munka, amit Isten valaha is az emberre bízott, és annak szorgalmas tanulmányozása soha nem volt olyan életbevágó, mint ma. Egyetlen korábbi generációnak sem kellett olyan döntő jelentőségű kérdésekkel szembenéznie, a fiatal férfiaknak és nőknek olyan hatalmas gonoszságokkal megküzdenie, mint amilyenek manapság várnak rájuk” (Ellen G. White: *Nevelés*. Budapest, 2015, Advent Kiadó, 198. o.). „A példázatbeli balga szüzek olajért könyörögnek, mégsem kapnak. Ez azokat jelképezi, akik nem készültek fel a válság idejére a jellemük fejlesztésével. Mintha átmennének a szomszédjukhoz és azt mondanák: »Add a jellemedet, különben elveszek!« A balga szüzek pislogó lámpásaiba nem adhattak a bölcsek a saját olajukból. A jellemet nem lehet átruházni. Nem lehet eladni vagy megvenni, hanem meg kell azt szerezni. Az Úr mindenkinek adott lehetőséget rá, hogy a próbák órái során igaz jellemre tegyen szert. Azt viszont nem tette lehetővé, hogy az ember átadhassa másnak a jellemét, amit a nagy Tanítótól tanulva, kemény tapasztalatok árán alakított ki, ami által képes a türelemre a megpróbáltatásban és hegyeket megmozgató hitet gyakorol” (Ellen G. White: *The Youth's Instructor*. 1896. jan. 16.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mit jelent a „jellemfejlesztés”? Hogyan gyakorolhatjuk? Mennyire látható a saját életünkben és a gyülekezeti közösségünkben, hogy elsődleges fontosságúnak tartjuk?
- 2) A csütörtöki rész arról szól, hogy a keresztények életében meghatározó a közösség. Mennyire tölti be a gyülekezetünk Krisztus testének a szerepét? Mennyire jól mutatjuk be az Urat közösségként? Beszéljük meg az osztályban, hogy mit tehetünk a helyzet javítása érdekében!
- 3) Miért olyan fontos a jellemfejlesztés, még akkor is, ha egyedül a Jézusban való hitünk alapján üdvözülünk? Miért kell fejlesztenünk a jellemünket, ha Krisztus igazsága és tökéletes jelleme ment meg?
- 4) Helen Keller gyerekkorától süket és vak volt. Ő írta a következőt: „A jellemet nem lehet csendben és könnyen fejleszteni. Csak a próbák és szenvedések által erősödhet meg az ember lelke, tisztulhat ki a látása, tűzheti magasra a mércét és érhet el sikereket” (*Leadership*. 17. köt. 4. sz.). Egyetértünk ezzel? Beszéljük meg a jellem, a szenvedés és a nagy küzdelem közötti összefüggéseket!

LUKÁTSI VILMA: GYERTYAFÉNYEK

(Jelenések 1:12-13)

Neonfények tarkítják az éjjelt,
a sötétség mind beljebb kerül,
riasztja a lélek termő csendjét,
nem túri önmagát sem egyedül
az ember.

Az információk káoszában
elvesztett - jaj! -, valamit
elvesztett!
A villódzó lámpák nem bíztatják,
nem mondják, hogy itt a fény,
keresd meg!

Amikor már rémülten néz széjjel
és a szíve rimánkodva dobban,
néhány apró gyertya lángja lobban...
Egy egész fordulatot téve látja:
nem kandeláber, dúsán ötvözött,
egyszerű, fényt adó, fényt kínáló,
de
Krisztus jár a gyertyatartók között!